

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 488

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 iunie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 856 din 18 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite	2-4	124. — Decizie pentru eliberarea domnului Iulian Robert Tudorache din funcția de secretar de stat la Ministerul Energiei	12
Decizia nr. 252 din 23 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	5-7	125. — Decizie pentru numirea domnului Marius Dumitrașcu în funcția de secretar de stat la Ministerul Energiei	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
376. — Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Bangu Corvin-Laurențiu din funcția publică de subprefect al județului Tulcea în funcția publică de inspector guvernamental	8	126. — Decizie privind eliberarea domnului Laurențiu Adrian Neculaescu din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului.....	13
380. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 pentru Societatea BĂIȚA — S.A. ȘTEI, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	8-10	127. — Decizie privind numirea domnului Iulian Octavian Stana în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului.....	13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
121. — Decizie privind numirea prin mobilitate a domnului Bangu Corvin-Laurențiu în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	11	128. — Decizie pentru eliberarea domnului Octav-Dan Paxino din funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene	14
122. — Decizie pentru revocarea domnului Mălin-Matei Mușetescu din funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”	11	129. — Decizie pentru numirea domnului Cezar Caleap în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene.....	14
123. — Decizie pentru numirea domnului Cătălin Țibuleac în funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”	12	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		918. — Ordin al ministrului transporturilor pentru completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.	15
		924. — Ordin al ministrului transporturilor privind modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.817/2005 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 856**

din 18 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionîța Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin Ioan Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite, excepție ridicată de Societatea Bador — S.A. din Oradea în Dosarul nr. 17.922/271/2014 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.167D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.922/271/2014, **Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite**, excepție ridicată de Societatea Bador — S.A. din Oradea într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe pronunțate de Judecătoria Oradea, prin care a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de dispozițiile Legii nr. 12/1990.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederea legală criticată are caracter general raportat la alte prevederi speciale care reglementează

încălcări specifice ale legislației. Astfel, sintagma „fără îndeplinirea condițiilor stabilite de lege” este constituțională în măsura în care se completează cu prevederile speciale în domeniu, în special Legea contabilității nr. 82/1991. Or, în lipsa altor precizări suplimentare referitoare la normele speciale, textul criticat, pe lângă faptul că este lipsit de previzibilitate și accesibilitate în ceea ce privește obligațiile operatorilor economici, întrucât nu precizează despre care anume condiții este vorba și nu clarifică elementele constitutive ale contravenției pe care o reglementează, nu mai corespunde nici cadrului legislativ actual, astfel că se încalcă dreptul la apărare, accesul liber la justiție și principiul priorității normelor internaționale, consacrate de Constituție.

7. **Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că nu se poate reține pretinsa încălcare a prevederilor constituționale invocate, deoarece prevederile art. 1 din Legea nr. 12/1990 au caracter general și fac trimitere la normele ce trebuie respectate din alte legi, care își găsesc aplicarea în fiecare caz particular, în speță fiind vorba de Legea nr. 82/1991. Astfel, după finalizarea verificărilor Direcției Generale Antifraudă Fiscală, materializate sub forma încheierii unui proces-verbal de control, se poate valorifica dreptul de a sesiza o instanță de judecată, întrucât faptele constatate și sancționate în baza Legii nr. 12/1990 pot face obiectul plângerii contravenționale, conform procedurii instituite de legiuitor prin Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul**, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 18 februarie 2014, care au următorul cuprins: „*Următoarele fapte reprezintă activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite și constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni: a) efectuarea de activități de producție, comerț sau prestări de servicii, după caz, fără îndeplinirea condițiilor stabilite prin lege;*”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990, act normativ preconstituțional, au mai format obiectul controlului de constituționalitate, sens în care sunt Decizia nr. 129 din 9 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 25 mai 2017, Decizia nr. 1.117 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 18 noiembrie 2008, și Decizia nr. 942 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 23 ianuarie 2013.

15. Astfel, Curtea a constatat că se aduce în discuție o problemă de interpretare și aplicare a textului de lege criticat, respectiv aceea privind sensul noțiunii de „lege” utilizate în cuprinsul său. Totodată, s-a reținut că dispozițiile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 au în vedere actele normative referitoare la efectuarea actelor și faptelor de comerț, prevăzând consecințele încălcării legislației în materie, a cărei respectare constituie o obligație preexistentă acestei reglementări și, pentru acest motiv, nu a reținut încălcarea cerințelor de previzibilitate a noimei juridice criticate.

16. Curtea a observat că legiuitorul a acordat posibilitatea de a se contesta procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, prin formularea unei plângeri în condițiile art. 31 și următoarelor din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, prin aceasta, contravenientul, partea vătămată ori altă persoană căreia îi aparțin bunurile confiscate, alta decât contravenientul, beneficiind de toate garanțiile care caracterizează un proces echitabil. Astfel, s-a reținut că alin. (1) al art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 stabilește, fără distincții, că instanța competentă să soluționeze plângerea verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, între care, potrivit art. 33 din ordonanță, și organul care a aplicat sancțiunea, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile alin. (2) al art. 34 din ordonanță prevăd că hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu apel, fără ca motivarea acestuia să fie obligatorie, motivele de apel putând fi susținute și oral în fața instanței.

17. De asemenea, Curtea a reținut că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se

bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire și la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

18. Totodată, cu privire la critica referitoare la lipsa de previzibilitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990, în concret, a sintagmei „fără îndeplinirea condițiilor stabilite prin lege”, Curtea a reținut că instanța de la Strasbourg a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35; Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35; Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi SRL și alții împotriva Italiei*, paragraful 109).

19. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea în redactarea unei legi este un lucru dorit, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36). Se observă că cele statuate de Curtea

Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu principiul clarității și previzibilității legii au fost înglobate de instanța de contencios constituțional în propria jurisprudență (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016).

20. În ceea ce privește conceptul de „lege”, Curtea a reținut că acesta are mai multe înțelesuri în funcție de distincția ce operează între criteriul formal sau organic și cel material. Potrivit primului criteriu, legea se caracterizează ca fiind un act al autorității legiuitoare, ea identificându-se prin organul chemat să o adopte și prin procedura ce trebuie respectată în acest scop. Această concluzie rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, conform căreia „Parlamentul este (...) *unica autoritate legiuitoare a țării*”, cu prevederile art. 76, art. 77 și art. 78, potrivit cărora legea adoptată de Parlament este supusă promulgării de către Președintele României și intră în vigoare la trei zile după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, dacă în conținutul său nu este prevăzută o altă dată ulterioară. Criteriul material are în vedere conținutul reglementării, definindu-se în considerarea obiectului normei, respectiv a naturii relațiilor sociale reglementate. În ceea ce privește ordonanțele Guvernului, Curtea a reținut că, elaborând astfel de acte normative, organul administrativ exercită o competență prin atribuire care, prin natura ei, intră în sfera de competență legislativă a Parlamentului. Prin urmare, ordonanța nu reprezintă o lege în sens formal, ci un act administrativ de domeniul legii, asimilat acesteia prin efectele pe care le produce, respectând, sub acest aspect, criteriul material. În consecință, întrucât un act juridic normativ, în general, se definește atât prin formă, cât și prin conținut, legea în sens larg, deci cuprinzând și actele asimilate, este rezultatul combinării criteriului formal cu cel material. Astfel, Curtea a reținut că ordonanțele și ordonanțele de urgență ale Guvernului, sub aspect material, conțin norme de reglementare primară, având o forță juridică asimilată cu cea a legii. Mai mult, Curtea a observat că, potrivit art. 115 alin. (3) din Legea fundamentală, „*Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se*

supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative (...)”, iar, potrivit alin. (7) al aceluiași articol, ordonanțele de urgență „*cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege (...)*” (a se vedea Decizia nr. 146 din 25 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 mai 2004, și Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016).

21. Astfel, deși legislația primară poate fi detaliată prin intermediul adoptării unor acte de reglementare secundară, potrivit art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, actele normative date în executarea legilor și a ordonanțelor Guvernului se emit doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă. În concluzie, Curtea a statuat că, în materie penală, principiul legalității incriminării, „*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*”, impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul normei este obligat să o respecte.

22. În aceste condiții, Curtea a constatat că, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere în reglementarea art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990, cu respectarea obligației ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile, alcătuirea unei liste exhaustive a actelor normative referitoare la efectuarea actelor și faptelor de comerț nefiind necesară interpretării și aplicării textului de lege atacat pe calea excepției de neconstituționalitate (în acest sens a se vedea Decizia nr. 129 din 9 martie 2017, precitată, paragraful 27).

23. Față de cele prezentate nu se poate reține pretinsa încălcare a prevederilor referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, la accesul liber la justiție și la dreptul la apărare, astfel cum aceste drepturi au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale, întrucât există mecanisme legale de realizare a acestor drepturi, astfel că excepția de neconstituționalitate apare ca neîntemeiată.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Bador — S.A. din Oradea în Dosarul nr. 17.922/271/2014 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 252

din 23 aprilie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. a) teza întâi
din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 10.631/55/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.006D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece prin Decizia penală nr. 103/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală s-a dispus achitarea definitivă a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.631/55/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată din oficiu în dosarul cu numărul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în casație în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea mai multor infracțiuni între care și cea prevăzută de art. 12 lit. a) din Legea nr. 78/2000.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece simpla examinare a jurisprudenței naționale relevă o practică judiciară neunitară, fiind pronunțate numeroase soluții definitive de condamnare, dar și de achitare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000, contrarietatea soluțiilor fiind generată de interpretarea diferită dată expresiei „efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț”, în lipsa unei definiții legale date,

după caz, chiar în textul incriminator, în Legea nr. 78/2000 ori în alt act normativ cu putere de lege.

6. În aceste condiții, destinatarul normei penale (de regulă persoane fără studii juridice) nu poate înțelege norma de incriminare a conduitei, chiar dacă examinează soluțiile jurisprudențiale contradictorii (care sugerează că și instanțele se confruntă cu același aspecte legate de interpretarea expresiei arătate) ori doctrina juridică (aceasta evidențiind, de asemenea, exprimarea unor opinii divergente).

7. În consecință, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că lipsa unei definiții legale pentru expresia „efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț” nu poate fi complinită printr-o interpretare jurisprudențială, mai ales că vizează domeniul dreptului penal substanțial, al incriminării faptelor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, printr-o jurisprudență constantă și îndelungată, atrăgând atenția judecătorilor naționali asupra „limitelor interpretării normelor de drept penal substanțial”.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, din interpretarea sistematică a dispozițiilor legale în materie civilă (art. 3 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, art. 6 și 8 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil) se observă că, deși noul Cod civil a introdus o serie de noțiuni cu caracter de noutate, nu se poate susține că acestea sunt imprevizibile din perspectiva incriminării în materie penală. Astfel, în condițiile în care Legea nr. 71/2011 prevede în mod expres faptul că noțiunea de „acte de comerț” se înlocuiește cu expresia „activități de producție, comerț sau prestări de servicii”, se apreciază că o astfel de detaliere și fixare a noțiunii este de natură a califica norma drept previzibilă, în condițiile în care normele civile (și normele penale cu ramificații în domeniul civil) permit identificarea faptelor de producție, comerț sau prestări de servicii, fiind evident că noțiunea anterioară de fapte/acte de comerț este inclusă în noțiunea de „fapte de producție, comerț sau prestări de servicii”.

10. De asemenea, textul de lege sancționează fapta persoanei care efectuează operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea sa, noțiunile utilizate fiind interpretate în conformitate cu cele deja reglementate prin legislația civilă.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și face trimitere la opinia exprimată în Decizia nr. 243 din 6 aprilie 2017.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, care au următorul cuprins:

— Art. 12 din Legea nr. 78/2000: *„Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:*

a) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale;”

15. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la respectarea calității legilor.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului Curții Constituționale, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 243 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 6 iulie 2017, s-a statuat că, în concordanță cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, dispozițiile art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000 sunt clare și neechivoce, întrucât destinatarul normei penale de incriminare are posibilitatea să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea ei, sens în care își poate adapta conduita în mod corespunzător. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa (Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012) că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011).

17. Așa fiind, cu privire la înțelesul sintagmei „operațiuni financiare, ca acte de comerț”, Curtea a constatat că, dimpotrivă,

formularea, deși generică, nu conține nicio doză de imprevizibilitate, înglobând toate elementele necesare pentru identificarea existenței infracțiunii într-o speță sau alta, iar destinatarul normei penale de incriminare, chiar dacă nu este circumstanțiat, are posibilitatea să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea ei și își poate adapta conduita în mod corespunzător. De altfel, aspectele semnalate pun în discuție modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale contestate. În absența unei practici judiciare cvasiunanime într-un anumit sens (a se vedea Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, paragraful 21), faptul că există interpretări și aplicări diferite ale înțelesului unei norme nu conduce automat la neconcordanța acesteia cu Legea fundamentală, dar constituie *eo ipso* elemente care justifică promovarea unui/unor recurs/recursuri în interesul legii.

18. Astfel, potrivit art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000, este pedepsită cu închisoare de la 1 la 5 ani, dacă este săvârșită în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, fapta care constă în efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană. Prin urmare, pentru ca efectuarea de operațiuni financiare să constituie elementul material al laturii obiective, legea impune realizarea a două condiții/cerințe esențiale, și anume, operațiunile financiare să fie efectuate ca acte de comerț, iar operațiunile financiare, ca acte de comerț, să fie incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană.

19. Prohibirea unor asemenea operațiuni financiare, ca acte de comerț, are ca finalitate atât asigurarea respectării principiilor economiei de piață și a libertății economice, cât și protejarea demnității persoanelor care ocupă anumite funcții/atribuții/însărcinări publice, scopul incriminării infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000 constituindu-l ocrotirea relațiilor sociale referitoare la cinstea, onestitatea persoanelor care, datorită funcției, atribuției sau însărcinării primite, trebuie să se abțină de la efectuarea de astfel de operațiuni.

20. Curtea a reținut că efectuarea de operațiuni financiare înseamnă realizarea unor tranzacții referitoare la bani și credite și vizează desfășurarea oricărei activități care presupune o plată, o circulație a banilor sau a creditelor.

21. Totodată, având în vedere exigențele prevăzute în anexa la Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 3 mai 2007, din multitudinea de intermediari și tranzacții financiare prevăzute, numai cele care se circumscriu activităților și domeniilor limitativ enumerate în art. 1 lit. e) din Legea nr. 78/2000 pot intra în categoria operațiunilor financiare avute în vedere de legiuitor la incriminarea faptelor prevăzute de art. 12 lit. a) din aceeași lege și acestea vizează „operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale”.

22. De asemenea, legea cere ca operațiunea financiară să fie efectuată ca act de comerț, deci să constituie un act de speculă sau o acțiune de intermediere în circulația bunurilor, făcută în mod organizat. De aceea, retragerile de numerar și

operațiunile de emiteră a ordinelor de plată, chiar dacă sunt operațiuni financiare, nu constituie, în același timp, și acte de comerț.

23. Astfel, potrivit art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 30 septembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 60/2012, la data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009, republicată, sintagma „contract comercial” sau „contracte comerciale” se înlocuiește cu sintagma „contract civil” sau, după caz, „contracte sau acte de comerț” se înlocuiește cu termenul „contracte”. De asemenea, Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, aduce clarificări terminologice. Astfel, potrivit art. 8, „(1) *Noțiunea de «profesionist» prevăzută la art. 3 din Codul civil include categoriile de comerciant, întreprinzător, operator economic, precum și orice alte persoane autorizate să desfășoare activități economice sau profesionale, astfel cum aceste noțiuni sunt prevăzute de lege, la data intrării în vigoare a Codului civil.*

(2) *În toate actele normative în vigoare, expresiile «acte de comerț», respectiv «fapte de comerț» se înlocuiesc cu expresia «activități de producție, comerț sau prestări de servicii».*

24. Înlocuirea expresiilor clasice de „acte de comerț” și, respectiv, „fapte de comerț” are meritul de a stabili conținutul juridic actual al noilor noțiuni care vizează sensul economic al noțiunii de comerț, adică acela de interpunere în schimbul și circulația mărfurilor. Aceasta înseamnă că, în accepțiunea actuală a legiuitorului, actele de comerț, respectiv activitatea comercială, sunt alcătuite din operațiunile ce privesc activitățile de producție, comerț sau prestări de servicii.

25. De asemenea, potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 71/2011, noțiunea de profesionist include și calitatea de comerciant. Aceasta înseamnă că legiuitorul a introdus un sistem subiectiv de reglementare a raporturilor comerciale. În plus, față de conținutul normativ al art. 8 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, legiuitorul, în completarea sistemului subiectiv de

reglementare prin raportarea normelor juridice la calitatea de profesionist comerciant, a avut în vedere normele referitoare la activitățile de producție, prestări servicii și comerț, adică un sistem obiectiv de reglementare.

26. Totodată, potrivit dispozițiilor art. 3 din Codul civil, „(1) *Dispozițiile prezentului cod se aplică și raporturilor dintre profesioniști, precum și raporturilor dintre aceștia și orice alte subiecte de drept civil.*

(2) *Sunt considerați profesioniști toți cei care exploatează o întreprindere.*

(3) *Constituie exploatarea unei întreprinderi exercitarea sistematică, de către una sau mai multe persoane, a unei activități organizate ce constă în producerea, administrarea ori înstrăinarea de bunuri sau în prestarea de servicii, indiferent dacă are sau nu un scop lucrativ”.*

27. Prin urmare, întrucât legiuitorul a prevăzut expres care este înțelesul sintagmei „acte de comerț”, critica autorului este neîntemeiată.

28. De asemenea, o altă condiție pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000 este aceea a scopului pentru care se efectuează operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană, și anume acela de a obține pentru sine sau pentru altul bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, fără a avea relevanță dacă scopul a fost sau nu atins.

29. Prin urmare, prin ea însăși, simpla efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț nu determină existența elementului material al infracțiunii, efectuarea de operațiuni financiare având, așadar, relevanță penală și putând constitui elementul material al infracțiunii numai dacă este săvârșită ca act de comerț, dacă operațiunile financiare sunt incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană și dacă sunt săvârșite în scopul determinat de legiuitor.

30. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția care au fundamentat decizia mai sus menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu în Dosarul nr. 10.631/55/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 12 lit. a) teza întâi din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Bangu
Corvin-Laurențiu din funcția publică de subprefect
al județului Tulcea în funcția publică
de inspector guvernamental**

Având în vedere prevederile art. 27 alin. (1) lit. a), art. 30 și art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se dispune aplicarea mobilității pentru domnul Bangu Corvin-Laurențiu din funcția publică de subprefect al județului Tulcea în funcția publică de inspector guvernamental.

Art. 2. — Numirea în funcția publică de inspector guvernamental se face prin decizie a prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

București, 12 iunie 2019.

Nr. 376.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2019 pentru Societatea BĂIȚA — S.A. ȘTEI,
aflată sub autoritatea Ministerului Economiei**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 pentru Societatea BĂIȚA — S.A. ȘTEI, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Niculae Bădălău

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Mergeani Nica,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 12 iunie 2019.

Nr. 380.

MINISTERUL ECONOMIEI
 SOCIETATEA BĂIȚA — S.A. ȘTEI
 Ștei, str. Cuza-Vodă nr. 9, județul Bihor
 CUI 14322197

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2019**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2019 -mii lei-
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	13262
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	13262
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	12743
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	12743
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	4443
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	452
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	5328
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	4289
		C1 ch. cu salariile	13	4122
		C2 bonusuri	14	167
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	275
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	320
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	444
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	2520
	2	Cheltuieli financiare	20	
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	519
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	519
	1	Rezerve legale	25	26
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	493
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

5		Alte repartizări prevăzute de lege	29	
6		Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
7		Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
8		Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	1140
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	1140
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	82
	2	Nr. mediu de salariați total	49	79
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	4524
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	51	4479
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	167,87
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	961
	9	Plăți restante	56	76
	10	Creanțe restante	57	115

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind numirea prin mobilitate a domnului Bangu
Corvin-Laurențiu în funcția publică de inspector
guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului

Având în vedere prevederile art. 33 alin. (1) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 376/2019 privind aplicarea mobilității pentru domnul Bangu Corvin-Laurențiu din funcția publică de subprefect al județului Tulcea în funcția publică de inspector guvernamental,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bangu Corvin-Laurențiu se numește în funcția publică de inspector guvernamental, în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 14 iunie 2019.
Nr. 121.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
pentru revocarea domnului Mălin-Matei Mușetescu din funcția
de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al
Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul mediului, formulată prin Adresa nr. 2.901/GLG din 6 iunie 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.534 din 6 iunie 2019,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mălin-Matei Mușetescu se revocă din funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 14 iunie 2019.
Nr. 122.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Cătălin Țibuleac în funcția
de guvernator, cu rang de subsecretar de stat,
al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”**

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul mediului, formulată prin Adresa nr. 2.901/GLG din 6 iunie 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.534 din 6 iunie 2019,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cătălin Țibuleac se numește în funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 14 iunie 2019.

Nr. 123.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Iulian Robert Tudorache
din funcția de secretar de stat la Ministerul Energiei**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Iulian Robert Tudorache se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Energiei.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 14 iunie 2019.

Nr. 124.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Marius Dumitrașcu în funcția
secretar de stat la Ministerul Energiei**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius Dumitrașcu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Energiei.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DÂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 14 iunie 2019.

Nr. 125.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Laurențiu Adrian Neculaescu
din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Laurențiu Adrian Neculaescu se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DÂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 14 iunie 2019.

Nr. 126.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Iulian Octavian Stana în funcția
de secretar de stat la Ministerul Mediului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Iulian Octavian Stana se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DÂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 14 iunie 2019.

Nr. 127.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Octav-Dan Paxino din funcția
de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Octav-Dan Paxino se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 14 iunie 2019.
Nr. 128.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Cezar Caleap în funcția de secretar
de stat la Ministerul Fondurilor Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cezar Caleap se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 14 iunie 2019.
Nr. 129.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

Având în vedere prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, precum și ale art. 1 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 625/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Rutiere Române — A.R.R., cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — La anexa „Tarife pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.” la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.156/2005 privind tarifele pentru prestațiile specifice realizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 21 decembrie 2005, cu modificările ulterioare, după ultima poziție se introduc trei noi poziții, cu următorul cuprins:

„— Eliberarea/Vizarea autorizației pentru efectuarea transportului în regim de închiriere, precum și eliberarea autorizației pentru efectuarea transportului în regim de închiriere ocazională de suspendarea celei eliberate inițial — pentru o bucată (tarif pentru 5 ani) 353 lei;

— Eliberarea copiei conforme a autorizației pentru efectuarea transportului în regim de închiriere împreună cu două ecusoane, precum și eliberarea copiei conforme a autorizației

pentru efectuarea transportului în regim de închiriere ocazională de suspendarea celei eliberate inițial împreună cu două ecusoane — pentru o bucată (tarif pentru 5 ani) 500 lei;

— Înlocuirea autorizației pentru efectuarea transportului în regim de închiriere, a copiei conforme a autorizației pentru efectuarea transportului în regim de închiriere împreună cu două ecusoane, ocazională de pierderea, sustragerea ori deteriorarea celei eliberate sau de schimbarea denumirii transportatorului, a adresei sediului/domiciliului acestuia ori a numărului de înmatriculare a autoturismului (tarif pentru o bucată) 117 lei.”

Art. II. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 10 zile de la data publicării.

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc

București, 5 iunie 2019.
Nr. 918.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.817/2005 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250

În temeiul art. 6 alin. (2) pct. 1 din Statutul Societății Naționale de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” — S.A., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 584/1998 privind înființarea Societății Naționale de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” — S.A. prin reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, cu modificările și completările ulterioare, și în temeiul art. 5 alin. (4) al Hotărârii Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — La articolul 22 din anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.817/2005, pentru

aprobarea Instrucțiunilor privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1.039 și 1.039 bis din 23 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (8) se modifică după cum urmează:

„(8) Pentru vagoanele de călători scadente la reparații planificate de tip revizie tehnică generală — RTG sau de tip reparație planificată — RP în perioada 1 iulie 2019— 30 septembrie 2019, termenul de reparație planificată se poate prelungi prin majorarea normei de timp cu cel mult 3 luni

calendaristice și fără a depăși data-limită de circulație, 30 septembrie 2019.”

Art. II. — Autoritatea Feroviară Română — AFER și operatorii de transport feroviar de călători care utilizează vagoane de călători vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 iulie 2019.

p. Ministrul transporturilor,
Dragoș-Virgil Titea,
secretar de stat

București, 6 iunie 2019.
Nr. 924.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

